

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Krupíčkové a soudců Davida Hipšra a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **V. N. G.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 7. 2023, č. j. 77 A 23/2023-91,

**t a k t o :**

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

### Odůvodnění:

#### I.

[1] Rozhodnutím ze dne 14. 4. 2023, č. j. OAM-2537-47/ZR-2022, žalovaný zrušil podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu na území České republiky a stanovil mu lhůtu k vycestování z území v délce 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Žalovaný poukázal zejména na opakované pravomocné odsouzení žalobce pro spáchání úmyslných trestných činů. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Plzni shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. V návrhu uvedl, že mu byla uložena povinnost vycestovat, aniž by však zde byla jakákoliv jiná země, která by byla povinna jej přijmout. Dodal, že mu nebylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu na území České republiky, neboť nemá postavení osoby bez státní příslušnosti. O přiznání toho postavení si požádal, avšak dané řízení je nadále vedeno, stejně jako řízení o udělení víza za účelem strpění. Dále stěžovatel uvedl, že má 3 zletilé děti a nezletilou dceru, o kterou pečuje a na jejíž výživu přispívá. Všechny děti jsou občany České republiky. Jsou zde rovněž trvale usídleni jeho rodiče. Stěžovatel se v České republice nachází od roku 1993 a má zde veškeré sociální, ekonomické i rodinné zázemí. Sdílí společnou domácnost s matkou jedné ze svých zletilých dcer, která je rovněž občankou České republiky. Výkon rozhodnutí žalovaného by tak znamenal významné narušení života stěžovatele a jeho rodiny. Všem by byla způsobena nenahraditelná újma. Napadené rozhodnutí naopak nijak nezasahuje

do práv třetí osoby. Dle stěžovatele nebude přiznání odkladného účinku ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Již samotný čtyřměsíční výkon vazby a průběh správního řízení na něj měly významný výchovný účinek. Uvědomil si, že svým jednáním ohrožil nejen soudržnost a nerušené fungování své vlastní rodiny, ale rovněž zájem na ochraně společnosti před nebezpečným a ohrožujícím jednáním. Stěžovatel trestné činnosti upřímně lituje, ve zkušební době se chová řádně a plní podmínky dohledu, což svědčí o jeho nápravě. K návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel předložil mimo jiné své prohlášení, vyjádření zletilé dcery a partnerky z května 2023, jakož i usnesení o osvědčení se z června 2023. Všechny tyto dokumenty byly předloženy již k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě v řízení před krajským soudem. Nově předložil zprávu o dohledu ze dne 30. 10. 2023, podle níž získává finanční prostředky z výplaty podílu firmy na zpracování dřeva, kterou prodal v roce 2022 a na adrese L., B. se zdržuje sám. Také doložil sdělení o stavu řízení ve věci žádosti o přiznání postavení osoby bez státní příslušnosti ze dne 24. 10. 2023, podle něhož byla žádost postoupena k vyřízení místně příslušnému oddělení.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil podáním ze dne 12. 12. 2023. Podle něj není v případě stěžovatele splněna podmínka vzniku nepoměrně větší újmy a přiznání odkladného účinku by rovněž bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovateli bylo sice zrušeno povolení k trvalému pobytu, avšak nebyl mu zakázán další pobyt na území. Svou rodinu tak může navštěvovat, opatří-li si oprávnění ke vstupu na území. Dále není pravdou, že by byla vedena řízení o udělení víza za účelem strpění pobytu na území a o přiznání postavení osoby bez státní příslušnosti. Stěžovatel rovněž neprokázal, že by na něm byl některý z členů jeho rodiny jakkoliv závislý. Nezletilá dcera byla svěřena do péče své matky a žije s ní ve společné domácnosti s jejím novým partnerem. Ačkoliv stěžovatel nebyl odsouzen k trestu odnětí svobody, mohl svou trestnou činností (řízení motorového vozidla pod vlivem návykových látek, navíc přes uložený zákaz řízení, a nedovolené ozbrojování) ohrozit velké množství osob a způsobit velkou škodu na majetku. V jeho případě tak převládá zájem na ochraně obyvatel před kriminalitou a společensky nebezpečným chováním před nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života. Teprve po skončení zkušební doby (7. 2. 2025) bude možno usuzovat na to, zda se stěžovatel napravil a nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek.

[4] K dotazu Nejvyššího správního soudu na rozporné informace stran stavu souvisejících řízení žalovaný v podání ze dne 28. 12. 2023 upřesnil, že řízení ve věci udělení víza za účelem strpění pobytu na území bylo pravomocně ukončeno zamítnutím žádosti stěžovatele (24. 11. 2023). Dne 8. 12. 2023 podal stěžovatel žádost o nové posouzení důvodů pro jeho neudělení. Stěžovatel však dosud nepožádal o přiznání postavení osoby bez státní příslušnosti. Potvrzení o vedení takového řízení mu bylo vydáno omylem, neboť stěžovatel dne 21. 6. 2023 požádal pouze o to, aby žalovaný z úřední evidence převzal podklady k přiznání postavení osoby bez státní příslušnosti v rámci řízení ve věci udělení víza za účelem strpění pobytu na území.

## II.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užití přiměřeně.

pokračování

[6] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak musí být splněny tři předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[8] Důvody existence nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální. Závisí na osobě a situaci stěžovatele a konkrétních skutkových okolnostech věci. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto právě stěžovatel. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozhodnutí aprobevaného rozsudkem krajského soudu. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti stěžovatele, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na stěžovatele pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebmírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v posuzované věci nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny.

[10] Stěžovateli bylo zrušeno povolení k trvalému pobytu; byl mu tedy odebrán nejvyšší a nejvýhodnější pobytový status, jakého může cizinec v České republice dosáhnout. Nebyl mu však vysloven zákaz pobytu na území. Svůj pobyt na území tak může stěžovatel upravit jiným způsobem. Sám stěžovatel v této souvislosti uvedl, že požádal o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území a že současně podal žádost o přiznání postavení osoby bez státní příslušnosti, a že jsou obě řízení nadále vedena. K dotazu Nejvyššího správního soudu však žalovaný ozřejmil, že tomu tak ve skutečnosti není. Z vyjádření žalovaného vyplývá, že stěžovatel doposud nepožádal o přiznání postavení osoby bez státní příslušnosti, ačkoliv byl opakovaně informován o tom, že musí o přiznání tohoto postavení požádat, a tato skutečnost byla rovněž důvodem pro neudělení víza podle § 33 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tedy víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území České republiky. Tvzení, jimiž stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku zdůvodňuje omezenou faktickou a právní možnost upravit svůj pobytový status na území České republiky, jsou tedy zkreslená a neúplná.

[11] Tvzení stěžovatele o zásahu do rodinného a soukromého života pak zůstala v obecné rovině, respektive nebyla řádně doložena, nebo jsou v rozporu s informacemi plynoucími ze spisu. Co se týče rodičů, nevyplývá z návrhu existence jakékoliv aktuální hlubší vazby. Stěžovatel zmínil toliko to, že rodiče jsou trvale usazeni na území České republiky. V případě dětí se podrobněji zmínil o nezletilé dceři s tvzením, že se aktivně podílí na její

výchově i výživě. Jak již však uvedl krajský soud a připomněl žalovaný ve svém vyjádření, dcera E. byla dle sdělení orgánu sociálně právní ochrany dětí svěřena do výhradní péče své matky a žije ve společné domácnosti s ní a jejím novým partnerem, s nímž má její matka další dítě. Stěžovateli byl soudně povolený styk s dcerou zrušen a byla mu ponechána toliko vyživovací povinnost. Ve světle těchto skutečností, které stěžovatel nijak nezmiňuje (ani nenamítá, že by již nebyly aktuální), není proto zřejmé, proč by mělo dojít k ohrožení nejlepšího zájmu nezletilé dcery, pakliže by došlo k výkonu rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel rovněž nijak blíže neobjasňuje významnou újmu, která by vznikla jeho aktuální družce a matce jednoho ze zletilých dětí, s níž podle svých tvrzení znovu obnovuje vztah. Ze zprávy o dohledu ze dne 30. 10. 2023 plyne, že se na adrese L., B. zdržuje sám. Není tak zřejmé, nakolik je aktuální vyjádření partnerky z června 2023, které předložil již v řízení před krajským soudem. Totéž lze říci o vyjádření zletilé dcery z června 2023 vzhledem k tomu, že podle téže zprávy o dohledu získává stěžovatel finanční prostředky z výplaty podílu firmy, nikoliv společným podnikáním s dcerou. Veškerá tvrzení stěžovatele o zásahu do jeho rodinného života tak zůstala v rovině obecných, nepodložených, neúplných či neaktualizovaných tvrzení.

[12] S ohledem na to, že stěžovatel výše uvedeným požadavkům na tvrzení a osvědčení skutečností týkajících se hrozící újmy svými tvrzeními nedostál, Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl, aniž by se zabýval naplněním podmínky, zdali by bylo případné přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[13] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2024

Lenka Krupičková  
předsedkyně senátu